

- 2) Articolele 107 și 108 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care conferă organismului public de radiodifuziune competențe derogatorii de la dreptul comun și care îi permit să întreprindă el însuși executarea silită a creanțelor neachitate cu titlu de contribuție audiovizuală.

⁽¹⁾ JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverfassungsgericht – Germania) – procedură inițiată de Heinrich Weiss și alții

(Cauza C-493/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politică economică și monetară – Decizia (UE) 2015/774 a Băncii Centrale Europene – Validitate – Program de achiziționare de active din sectorul public de pe piețele secundare – Articolele 119 și 127 TFUE – Atribuțiile BCE și ale Sistemului European al Băncilor Centrale – Menținerea stabilității prețurilor – Proporționalitate – Articolul 123 TFUE – Interdicția de finanțare monetară a statelor membre din zona euro]

(2019/C 65/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverfassungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

cu participarea: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Dispozitivul

- 1) Examinarea primei-a celei de a patra întrebări nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Deciziei (UE) 2015/774 a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2015 privind un program de achiziționare de active [din] sectorul public de pe piețele secundare, astfel cum a fost modificată prin Decizia (UE) 2017/100 a Băncii Centrale Europene din 11 ianuarie 2017.
- 2) Cea de a cincea întrebare preliminară este inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 402, 27.11.2017

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 decembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Liège – Belgia) – executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Marin-Simion Sut

(Cauza C-514/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Mandat european de arestare – Articolul 4 punctul 6 – Motiv de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare – Infracțiune aflată la originea condamnării la o pedeapsă privativă de libertate în statul membru emitent care este sancționată numai cu pedeapsa amenzii în statul membru de execut)

(2019/C 65/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Partea din procedura principală

Marin-Simion Sut

Dispozitivul

Articolul 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care, precum în cauza principală, persoana care face obiectul unui mandat european de arestare emis în vederea executării unei pedepse privative de libertate este rezident în statul membru de executare și prezintă cu acesta legături familiale, sociale și profesionale, autoritatea judiciară de executare poate, pentru considerații legate de reinsertia socială a respectivei persoane, să refuze executarea acestui mandat, deși infracțiunea pe care se întemeiază mandatul menționat se sancționează, în conformitate cu dreptul statului membru de executare, numai cu pedeapsa amenzii, din moment ce, în conformitate cu același drept național, această împrejurare nu se opune ca pedeapsa privativă de libertate aplicată persoanei căutate să fie efectiv executată în acest stat membru, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 decembrie 2018 – Mykola Yanovych Azarov/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-530/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețare a fondurilor și a resurselor economice – Listă a persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Includerea numelui recurentului – Decizie a unei autorități a unui stat terț – Obligația Consiliului să verifice că această decizie a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă)

(2019/C 65/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Mykola Yanovych Azarov (reprezentanți: A. Egger și G. Lansky, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și F. Naert, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 7 iulie 2017, Azarov/Consiliul (T-215/15, EU:T:2017:479).
- 2) Anulează Decizia (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care acestea îl privesc pe domnul Mykola Yanovych Azarov.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță, cât și în procedura de recurs.

⁽¹⁾ JO C 374, 6.11.2017.